

NAGYBÖJT – 2023

„Ugyanazt a lelkületet ápoljátok magatokban, amely Krisztus Jézusban volt.” (Fil 2,5)

Dátum	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
Február 22. Hamvazószerda	Joel 2,12-18 2Kor 5,20-6,2 Mt 6,1-6.16-18.	Általában a nagyböjti időben készítik föl a megkeresztelendőket, a megkeresztelték pedig fölkészülnek, hogy húsvét vigíliáján megújítsák keresztségi fogadalmukat. Nagyböjt első prefációja „örömteli időszaknak” hívja a nagyböjtöt. Ennek az az oka, hogy nagyböjt hagyományos gyakorlatai legyőzik a szívünk erőszakosságát és felébresztik bennünk az igazi krisztusi örömet. (105. oldal)	Ha tehetem, ma részt veszek szentmisén, és kérem Isten kegyelmét a most kezdődő nagyböjti lelki utamhoz.
Február 23. Csütörtök	Mtörv 30,15-20 Lk 9,22-25	Szeressük Isten, felebarátunkat és önmagunkat. Nagyböjt három hagyományos gyakorlata, az ima, az alamizsnálkodás és a böjt, gyógyítja ezt a hármas szeretetet. A nagyböjt az az időszak, amikor Krisztus atléta lelkük edzőtermében gyakorolnak, és ismét elsajátítják Krisztus örömét. (105.)	Ma lemondok a napi hírek, események követéséről.
Február 24. Péntek Szt. Mátyás apostol	ApCsel 1,15-17.20-26 Jn 15,9-17	Isten nem korlátozza az egyház határai. Isten minden emberben jelen van, Ő tartja őket életben, betölti szeretetüket, bármilyen hitet vallanak is, vagy akár hitetlenek. A keresztség azért lenyűgöző, mert megvilágítja minden emberi élet drámáját. (12.)	Ma külön is imádkozom nem hívő, vagy nem keresztény ismerőseimért.
Február 25. Szombat	Iz 58,9b-14 Lk 5,27-32	A hit elsősorban nem azt jelenti, hogy kiválasztjuk, miben hiszünk, mintha egy spirituális szupermarketben a személyes szükségleteink és ízlésünk szerint összeválogatott vallásos termékekkel töltenénk meg a bevásárlókocsinkat. A hit a mi válaszuk arra a megdöbbentő felfedezésre, hogy kiválasztottak minket. (16.)	Ma imádkozom azokért, akik elhagyták, vagy elvesztették hitüket, hogy visszatáljanak Istenhez.
Február 26. Nagyböjt 1. Vasárnapja	Jer 2,7-9;3,1-7a Róm 5,12-19 Mt 4,1-11	A megkeresztelt élet, hivatás; azt jelenti, hogy olyanok vagyunk, akik „igen”-t mondtak Istenre, és akik elindultak az úton. Nevünkön neveznek, nem csak egyszer, a keresztelezőknél. Isten folyamatosan hív minket, mindaddig, amíg színről színre nem látjuk. (40.)	Ma hálát adok a keresztségemért, és imádkozom keresztszüleimért.
Február 27. Hétfő	Lev 19,1-2.11-18 Mt 25,31-46	A hit a sötétben látás. Észreveszi Isten gondviselésének kis jeleit, a szeretet kis győzelmeinek jeleit, a remény halvány fényét. A kereszténység első neve „az út” volt, és a hit apró jelekből megtalálja az elővezető utat, még a sötétben is. (151.)	Ma külön is megköszönöm a hit kegyelmét és imádkozom hitem megerősödésért.
Február 28. Kedd	Iz 55,10-11 Mt 6,7-15	Martin Luther King amikor elcsüggedt, ezt mondogatta magának: „Meg vagyok keresztelve, és keresztségemben Isten, aki mindig igazmondó, szövetséget kötött velem.” (7.)	Igyekszem ma rész venni a szentmisén.
Március 1. Szerda	Jón 3,1-10 Lk 11,29-32	A hit bátor döntését ma talán azért nehezebb megérteni, mert kereszténységünk nagyon megszokottá vált. Az első ezerötven évben a keresztények azt gondolták, hogy a keresztség mindennél csodálatosabb és ijesztőbb kalandra hív. Magába Istenbe vétetünk föl. Ahogy az egyházatyák mondták: „Isten emberré lett, hogy az emberek istenivé lehessenek.” (154.)	Ma megpróbálok valakinek örömet szerezni.
Március 2. Csütörtök	Esz 4,17n.p-r.aa-bb.gg-hh Mt 7,7-12	A keresztény jótékonyág alapvetően más jelentést hordozott, mint a pogányoké. A szegényeket Krisztusban testvéreiknek tekintették. Kölcsönös viszony volt az adományok adója és kapója között; a szegények imádkoztak a gazdagokért, és üdvözölték őket a mennyben.(109.)	Ma igyekszem segíteni valakin, aki rászorul a segítségre.
Március 3. Péntek	Ez 18,21-28 Mt 5,20-26	A böjt fékezi a mohóságunkat, és megszabadít erőszakos hatalmától. Nem önmagunk megtagadásáról van szó. Ellenkezőleg, önmagunk megerősítéséről, annak tudatosításáról, hogy nincs szükségünk arra az újabb szelet tortára vagy pohár borra a növekedéshez. Megszabadulást jelent énk hibás szemléletétől, amelyet kis, jelentéktelen kívánságok határoznak meg. (115.)	Ma részt veszek a keresztúti imádságon, vagy otthon elolvasom Jézus szenvedéstörténetét valamelyik evangéliumból.
Március 4. Szombat	Mtörv 26,16-19 Mt 5,43-38	A nagyböjt hagyományos fegyelmi gyakorlata a böjtölés, aminek az a célja, hogy segítsen a helyes önszeretet kialakításában. Kigyógyít a mohóságból, ami Ádám és Éva története szerint tönkretette az emberiséget. (114.)	Ma imádkozom a békéért - egyben megvizsgálom, kivel kéne kiengesztelődnöm!

Dátum	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
Március 4. Szombat	Mtörv 26,16-19 Mt 5,43-38	A nagyböjt hagyományos fegyelmi gyakorlata a böjtölés, aminek az a célja, hogy segítsen a helyes önszeretet kialakításában. Kigyógyít a mohóságból, ami Ádám és Éva története szerint tönkretette az emberiséget. (114.)	Ma imádságosan elmélkedve elolvasom a holnapi szentmise olvasmányait
Március 5. Nagyböjt 2. Vasárnapja	Ter 12,1-4a 2Tím 1,8b-10 Mt 17,1-9	A Hiszekegynek, ennek a nagy szerelmes történetnek elmondása arra hív, hogy bátorságunk legyen Istenbe kapaszkodni, hogy oda vezessen minket, ahová a mi tudásunk nem ér fel. Alexandria Kelemen írta a harmadik században, hogy „vállalnunk kell annak gyönyörű kockázatát, hogy átállunk Isten táborába.” (157.)	Ma, ha tehetem fél órát a természetben töltök a teremtés szépségét szemlélve.
Március 6. Hétfő	Dán 9,4b-10 Lk 6,36-38	Az áldás legszebb szavai minden biztonnyal a megbocsátás szavai. Nem semmisítik meg a múltat, de Isten termékeny szavai, amelyek még életünk terméketlen vadonját is kivirágoztatják. (134.)	Imádkozom azért, hogy mindenkinek meg tudjak bocsátani.
Március 7. Kedd	Iz 1,10.16-20 Mt 23,1-12	A keresztségben rábíztuk magunkat Isten ismeretlen gondviselésére. Nem nekünk kell irányítanunk a dolgokat. Esténként lefekvés előtt XXIII. János gyakran így tréfálkozott: „Isten a pápának most alvásra van szüksége. Rád hagyom az egyház vezetését.” (163.)	Ma imádságban rábírom Istenre a gondjaimat, félelmeimet, aggodalmaimat.
Március 8. Szerda	Jer 18,18-20 Mt 20,17-28	Az ima tudatosítja bennünk, hogy Isten – Isten. Kéréseket intézünk Istenhez, és hálát adunk azért, amit kaptunk, emlékezve arra, hogy mindennek Isten a forrása. Amikor imádkozunk, megszabadulunk attól az iszonyatos tehertől, hogy fontosnak gondoljuk magunkat, hogy minden tőlünk függ. (105.)	Lefekvés előtt visszatekintek napomra; hálát adok és kegyelmet kérek a holnapra.
Március 9. Csütörtök	Jer 17,5-10 Lk 16,19-31	Amikor szembesülünk a gonosszal és az erőszakkal, hajlamosak vagyunk arra, hogy ezt más emberek hibájának lássuk, az ő agressziójuknak tulajdonítsuk. Azt gondoljuk, ha meg tudnánk tőlük szabadulni, akkor minden rendbe jönne. Szembe kell azonban néznünk saját erőszakosságunkkal. (97.)	Ma különösen is igyekszem türelemmel, megértően fordulni az emberekhez, akikkel találkozom.
Március 10. Péntek	Ter 37,3-4,12-13a. 17b-28 Mt 21,33-43.45-46	Az ételről való gondolataink elszakadtak testi szükségleteinktől. Azért eszünk, hogy lelki ürességünket betöltsük. A böjtölés monasztikus fegyelme nem annyira arról szól, hogy ne együnk, mint inkább arról, hogy nem számít, mit eszünk: azt esszük, amit élénk tesznek, nem csinálunk problémát az étkezésből. Hálás szívvel közösen étkezünk, nem eszünk többet, mint amire testünknek szüksége van. (116.)	Ma lemondok valami ételről és italról, imádkozom az éhezőkért. Tudok-e <i>adni</i> valamit?
Március 11. Szombat	Mik 7,14-15.18-20 Lk 15,1-3.11-32	A keresztény élet fegyelme leginkább abban áll, hogy megtanulunk csendben maradni és figyelni. Természetesen, ha az ember nem ér rá, mert iskolába viszi a gyerekeket, miközben munkába rohan, akkor mindez nagyon nehéz lehet. De szükségünk van nyugodt pillanatokra, egy-két perc elcsendesülésre, hogy kapcsolatban maradjunk Istennel, éppúgy, ahogy szeretetünket a hitvesünk, vagy a barátunk iránt életben tartjuk. (65.)	Ma különösen is törekszem a belső csendre, ezért internetböjtöt tartok.
Március 12. Nagyböjt 3. Vasárnapja	Kiv 17,3-7 Róm 5,1-2.5-8 Jn 4,5-42	Amikor elmondjuk a Hiszekegyet és megújítjuk keresztségi fogadalmunkat, akkor kijelentjük, hogy minden ellenkező bizonyítékkal szemben mégis egy szeretet-történet részesei vagyunk, amely elvezet majd minket reményeink beteljesedésére. (150.)	Ma tudatosan, keresztségi fogadalmamhoz való hűségemet megújítva imádkozom el a Hitvallást.
Március 13. Hétfő	2Kir 5,1-15b Lk 4,24-30	A keresztség azt jelenti, hogy életünket hivatásként fogjuk fel, amelyet Isten Szavára adott válaszaink alakítanak, és ami lassan, ismeretlen és néha nehéz utakon vezet az élet és a boldogság teljessége felé. (69.)	Imádkozom a pápáért, a püspökökért, a papokért, a szerzetesekért és új hivatásokért.
Március 14. Kedd	Dán 3,25.34-43 Mt 18,21-35	A Bibliában a parancsolatokat az Istennel és az egymással való barátság összefüggésében kapjuk. Nem kényszerről szólnak, hanem szívünk és értelmünk alakításáról a kölcsönösség érdekében. Mérhetetlenül igényes meghívás, hogy belenőjünk az igazi, valódi és egyenlő szeretetbe, ami a Szentháromság. (45.)	Ma komolyabb lelkiismeretvizsgálatot tartok, így készülök a szentgyónásomra.
Március 15. Szerda Nemzeti ünnep	Mtörv 4,1.5-9 Mt 5,17-19	Erényessé válni nem azt jelenti, hogy alávétjük magunkat az egyház szabályainak és előírásainak. Felnőtté válást jelent, hogy szabadokká válunk, és önként tesszük azt, ami helyes. Annak az örömmel és szabadságnak megismerését jelenti, ami Isten akaratának követéséből fakad. (260.)	Ma imádkozom hazámért, a gyermekekért, a fiatalokért, hogy minél többen Istennel személyes kapcsolatra találjanak.
Március 16. Csütörtök	Jer 7,23-28 Lk 11,14-23	Semmilyen boldogság nem lehet biztonságban mindaddig, amíg kizárjuk tudatunkból azoknak a szenvedését, akikkel testvérek vagyunk Krisztusban. (61.)	Ma külön is imádkozom az üldöztetést szenvedő keresztényekért.

Dátum	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
Március 17. Péntek	Oz 14,2-10 Mk 12,28b-34	A keresztény közösség nem befelé forduló zártkörű társaság; akkor leginkább önmaga, amikor befogadja a látogatókat, mert mindnyájan együtt haladunk a Királyságba, az Isten országába vezető úton. (59.)	Ha tehetem, ma betérek egy templomba és imádkozom az Eucharisztia előtt.
Március 18. Szombat	Oz 6,1-6 Lk 18,9-14	Teréz anya, amikor egyszer Rómában fontos emberek társaságába volt hivatalos, az ajtó előtt megállt, hogy egy koldussal hosszan elbeszélgesse. Az emberek keresni kezdték és siettették, hogy menjen be, mivel sok jó és magas rangú ember vár rá, ő azonban így szólt: „Nem látjátok, hogy Krisztussal beszélek?” (110.)	Ma igyekszem időt szánni testmozgásra, legalább sétára.
Március 19. Nagyböjt 4. Vasárnapja	1Sám 16,1b. 6-7.10-13a Ef 5,8-14 Jn 9,1-41	Isten teljesen bensőségesen jelen van számunkra, közelebb van hozzám, mint én saját magamhoz, ahogy Ágoston mondta. Isten bensőségebben lakozik lényem legmélyén, mit bármilyen szerető valaha is képes lenne. És mégis Isten tiszta bensőségessége olyan, hogy akár el is feledkezhetünk róla. Isten jelenléte végtelenül tapintatos, nem tolokódó. (56.)	Ma egy negyed órát csendben, csak Isten jelenlétére figyelve töltök el.
Március 20. Hétfő SZENT JÓZSEF, A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA JEGYESE	2Sám 7,4-5a. 12-14a.16 Róm 4,13.16-18.22 Mt 1,16.18-21.24a	A szentek azok, akik nyilvánvalóan és gyönyörűen Isten Barátai. Nem azért szeretjük őket, mert Isten távol van, hanem éppen ellenkezőleg, mert Isten közel van. Isten barátsága körülölel minket, és így természetesen barátai vagyunk a barátainak. (78.)	Ma imádkozom az édesapáért, Szent József közbenjárását kérve, hogy hűségesen teljesítsék hivatásukat.
Március 21. Kedd	Ez 47,1-9.12 Jn 5,1-16	Egy interjú alkalmával megkérdezték Hume bíborost: „Mit érez, amikor imádkozik?” Ezt felelte: „Egyszerűen csak kitartok ebben az állapotban. Ha jól megy, olyan, mintha az ember egy sötét szobában ülne valakivel. Nem látja, de tudja, hogy ott van.” (65.)	Ma legalább 20 percet csendes imádságban töltök.
Március 22. Szerda	Iz 49,8-15 Jn 5,17-30	A tízparancsolat nem Isten önkényes akaratának reánk kényszerítése. Barátságra és szabadságra nevel. Izrael Mózes által kapta a tízparancsolatot, akihez Isten barátként beszélt... Minden valamirevaló barátság igényes, és mennyivel inkább az Isten barátsága. (44.)	Ma imádkozom egy barátomért, akivel rég találkoztam, és ha lehet, írok neki, vagy felhívom.
Március 23. Csütörtök	Kiv 32,7-14 Jn 5,31-47	Az üdvösségtörténet olyan szeretetről szól, amely ajtókat nyit ki, elindít otthonról messzi utakra, hogy eljuthassunk igazi hazánkba. (52.)	Imádkozom rokonaimért, családom tagjaiért.
Március 24. Péntek.	Bölcs 2,1a. 12-22 Jn 7,1-2. 10.25-30	Keresztségünk arra hív minket, hogy félelem nélkül hagyjuk lehullani a fügefaleveleket, szabaduljunk meg mindentől, ami abban a tévhitben ringat, hogy fontosak vagyunk; vagyontárgyainktól, sikereinktől, státuszunktól, hatalmunktól, és mezítelenül álljunk Isten arca előtt; Ő gyönyörködik bennünk. (164.)	Ma médiaböjtöt tartok (TV, rádió, internet...). Lehetőség szerint részt veszek szentmisén.
Március 25. Szombat URUNK SZÜLETÉSÉNEK HÍRÜLADÁSA (GYÜMÖLCSOLTÓ BOLDOGASSZONY)	Iz 7,10-14; 8,10 Zsid 10,4-10 Lk 1,26-38	Még akkor is, amikor Isten emberként, emberi arccal jött közénk, akkor is különleges tapintat volt a jelenlétében. Isten nem dobpergéssel, trombitaszó közepette érkezett, hanem gyermek képében, akit csak a pásztorok vettek észre... Isten nem szeret tolokodni, végtelenül tiszteltben tart minket. (57.)	Szűz Máriát kérem, segítsen a nehéz helyzetek megoldásában. Imádkozom a gyermeket váró és a gyermekekre vágyó családokért.
Március 26. Nagyböjt 5. Vasárnapja	Ez 37,12-14 Róm 8,8-11 Jn 11,1-45	Jonathan Sachs főrabbi írta, hogy „a társadalmak akkor kezdenek el öregedni, amikor elveszítik hitüket a transzcendensben. Ekkor elveszítik hitüket az objektív erkölcsi rendben, és végül elveszítik hitüket önmagukban. Van azonban más lehetőség is. A nyugat újra felfedezheti, amit Jeremiás az ifjúkor hitének nevezett”. A világba belefáradt korunkban a hívőknek megbotránkoztatóan fiatalnak kell lenniük, még ha idősek is. (22.)	Meglátogatom, felhívom nagyszülőmet, idős rokonomat, vagy egy rég látott ismerősömet, így kifejezve érdeklődésemet, szeretetemet irántuk.
Március 27. Hétfő	Dán 13,1-9.15-17.19-30.33-62 Jn 8,1-11	A legtisztább és legtermészetesebb örömet gyakran ott találjuk meg, ahol már nincs mit veszítenünk. (61.)	Ma imádkozom a betegekért, esetleg felhívok, vagy meglátogatok egy beteget.
Március 28. Kedd	Szám 21,4-9 Jn 8,21-30	Naponta választunk az áldás vagy átok, az életet vagy halált osztó szavak között. Egy nap százszor is meghozzuk ezt a döntést, amikor egymásról beszélünk, pletykálunk, vicceket mesélünk, kicseréljük híreinket, megosztjuk reményeinket és félelmeinket. (129.)	Magamban megáldom, Isten szeretetébe ajánlom mindazokat, akikkel ma találkozom.
Március 29. Szerda	Dán 3,14-20.91-92.95 Jn 8,31-42	A mértékletesség egyszerűbbé teszi az életet, mert minden dolognak saját magáért örülünk, nem pedig azért, hogy betöltsen azt az ürességet, amit csak Isten tud betölteni. (274.)	Ma különösen is törekszem a mértékletességre az étkezésben.

Dátum	Olvass!	Elmélkedj!	Cselekedj!
Március 30. Csütörtök	Ter 17,3-9 Jn 8,51-59	Bármilyen korúak vagyunk, tiszta és meg nem érdemelt szeretetet kínálnak fel nekünk. A keresztelő medencéhez üres kézzel érkezünk, akár csecsemők vagyunk, akár felnőttek, ugyanúgy, ahogy majd Isten előtt állunk életünk végén, és a szabadon, feltétel nélkül adott szeretet ajándékát kínálják nekünk. (17.)	Ma megpróbálok segíteni, vagy örömet szerezni valakinek, és ha tehetem, adományt adok valami nemes célra.
Március 31. Péntek	Jer 20,10-13 Jn 10,31-42	Hitünkhöz tartozik, hogy Isten olyannak lát minket, amilyenek vagyunk, és szeretettel néz minket. Hisszük azt, hogy ezért az igaz látás elválaszthatatlan a szerető nézéstől. Hasonlóképp, valójában csak akkor tudok szeretőn látni, ha az igazsághoz hűen nézek, és megtisztítom szememet az elfogultság és az ellenszenv torzításától. (242.)	Ma rész veszek a kereszti imádságon, vagy otthon elmélkedem Jézus szenvedéstörténetén.
Április 1. Szombat	Ez 37,21-28 Jn 11,45-57	A megkeresztelték "megvilágosodottak". Megnyílt a szemünk, hogy meglássuk Krisztus világosságát. Húsvét vigíliájának drámája a világosság győzelme a sötétség felett. „Benne élet volt, s az élet volt az emberek világossága. A világosság világít a sötétben, de a sötétség nem győzte le” (Jn 1,4-5).	Ma meggyújtok egy gyertyát otthon vagy a templomban és imádkozom a keresztségre készülőkért.
Április 2. URUNK SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA – VIRÁGVASÁRNAP	Iz 50,4-7 Fil 2,6-11 Mt 26,14-27,66	Ha valóban élni akarunk az örökkévalóságban, legjobb, ha már most elkezdjük. Isten az „életnek barátja” (Bölcs 11,26). A bánatos semmittevés, mintha jelen életünk csak az igazi élet előszobája lenne, nem felkészülés az örök életre. Az egész élet ajándék, és avval készülünk az örök élet örömeire, hogy észrevesszük mostani életünk örömeit. (181.)	Ma külön is törekszem, hogy örömet és békét sugározzak magam körül, megpróbálok másoknak is örömet szerezni.
Április 3. Nagyhétfő	Iz 42,1-7 Jn 12,1-11	Sohasem fogjuk megérteni, milyen öröm élni, ha nem vagyunk annak tudatában, hogy meg fogunk halni. Azok, akik elmenekülnek a halandóság elől, csak félig élnek... A halál az a sötét háttér, amely a tükörhöz szükséges, hogy valamit is lássunk. (172.)	Ma az elhunytakért imádkozom, ha tehetem, felkeresek egy temetőt.
Április 4. Nagykedd	Iz 49,1-6 Jn 13,21-33.36-38	A szeretet mindig a halálunkat követeli, mi pedig félünk a haláltól. Ha odaadjuk magunkat valakinek, akkor annak az embernek, aki addig voltam, meg kell halnia. Új emberré kellennem, régi szokásaim összetörtek, identitásom megváltozott, életem többé nem én irányítom. (153.)	Ma internetböjtöt tartok.
Április 5. Nagyszerda	Iz 50,4-9a Mt 26,14-25	Mi is ott lehettünk volna a tömegben „Feszítsd meg!”-et kiáltva. Minden lehetőt megtettünk, hogy megsértsük Istenet és magunkat, és mégis életünk van benne. Lehet, hogy legkeményebb küzdelmünket még mindig Istennel folytatjuk, akit megpróbálunk legyőzni, aki azonban megáld minket. (100.)	Ma böjtömet és imámat a háborúk megszűnéséért, és a világ békéjéért ajánlom fel. Kiengesztelődöm nehéz embereimmel.
Április 6. Nagycsütörtök	Kiv 12,1-8.11-14 1Kor 11,23-26 Jn 13,1-15	Jézus az életét adja, de nem úgy, hogy kioltja, hanem úgy, hogy odaajándékozza. Ellenségei erőszakkal akarják elrabolni életét, ő azonban ajándékká alakítja át: „Ez az én testem, amelyet értetek adok”. (183.)	Ma részt veszek az esti szertartáson, ha lehet, ott maradok az esti virrasztáson.
Április 7. Nagypéntek	Iz 52,13-53,12 Zsid 4,14-16.5,7-9 Jn 18,1-19,42	Minden templomban ott látjuk Krisztust a kereszten, ahová mi magunk helyeztük. Viselte az emberiség minden haragját a teremtés ellen, saját létünk ellen. Ez a pusztító erő Isten Fiára irányult, aki meghalt és él. Az Ő veresége áldás számunkra. (100.)	Ma részt veszek a keresztiúton vagy fél órán át imádkozom egy feszület előtt, elmélkedem Jézus szenvedéséről.
Április 8. Nagyszombat		A halál kioltja életem kis egyéni történetét, és megnyitja az egyetlen történetet, ami valóban számít, azt, hogy átkarol Isten, a végtelen szeretet. Bárhogyan éltem azonban életemet, bármilyen jó és szerető házastárs, barát, szomszéd vagy polgár voltam, el kell ismernem, hogy nem szerettem tökéletesen. Még a szentek is, különösen a szentek, tudják, hogy még csak kezdők a szeretet tanulásában. (175.)	Ma felkeresem a templomban a szentsírt, elmélkedem a megváltás misztériumáról, Jézus „halálos” szeretetéről.
Április 9. HÚSVÉTVASÁRNAP		Élni, szikrázva, telve energiával a mában, minden bizonnyal azt jelenti, hogy nem félünk, elengedjük a mulandót, és elfogadjuk magunkat olyannak, amilyenek vagyunk. Ha menekülünk az öregedés jelei elől, akkor az irányítást a halandóságnak engedjük át, a mulandósággal szemben védekező álláspontba kényszerülünk, passzívan ellenállva annak, amit nem lehet legyőzni, és a múltó évek áldozatává válunk. Azzal mutatjuk meg Krisztus győzelmét a halál felett, ha szeretünk, mert „mint a halál, olyan erős a szerelem” (Én 8,6). Nem fogadjuk el, hogy a halál elválaszt. (179.)	A mai imádságomban visszatekintek a nagyböjti utamra és külön is hálát adok a Jóistentől kapott kegyelmekért, a Húsvét reményt adó örömeért.